

ת"פ 6730/04/16 - מדינת ישראל נגד משהור ג'ראדאט, וג'די עאבד

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 6730-04-16 מדינת ישראל נ'
ג'ראדאט(עציר) ואח'
05 יוני 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. משהור ג'ראדאט (עציר)
2. וג'די עאבד

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם 2: בעצמו וב"כ עו"ד יובל זולטי

גזר דין

בעניינו של נאשם מס' 2

כתב האישום וההליך בבית המשפט:

1. בין הצדדים גובש הסדר טיעון חלקי במסגרתו תוקן כתב האישום. יצוין, כי כתב האישום הוגש אף כנגד נאשם נוסף - משהור ג'ראדאט (להלן: **נאשם 1**), אשר הודה והורשע, ועניינו הופרד לשם קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.
2. במסגרת ההסדר האמור, הודה והורשע הנאשם **בהסעה של תושב זר השווה שלא כדן**, עבירה לפי סעיף 12א(ג1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: **חוק הכניסה**).
3. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי, היה יוסף נעיראת (להלן: **התושב הזר**), תושב שטחי הרשות, ללא אישור כניסה או שהיה בישראל, אך בעל היתר עבודה בקו התפר. בתאריך 29.3.16, בשעות הבוקר, נאשם 1, אשר הועסק על ידי הנאשם שלפניי כקבלן לביצוע עבודות בבית העסק שלו, הסיע את התושב הזר מכפר מג'אר (להלן: **הכפר**) בו שהה, לבית העסק של הנאשם

עמוד 1

בכפר, והעסיקו שם בעבודות גבס וצבע. בתאריך 30.3.16, לאחר שנאשם 1 הסיע שוב את התושב הזר לעסק, התגלע בינו לבין הנאשם ויכוח עסקי, ולכן הורה נאשם 1 לתושב הזר להפסיק עבודתו, אך הנאשם הורה לו לסיים את העבודה. בהמשך, הסיע הנאשם את התושב הזר בחזרה לבית בכפר, ולמחרת, בשעות הבוקר, הסיע הנאשם שוב את התושב הזר לעסק שלו לשם המשך עבודתו ובסיום העבודה החזירו לביתו.

טיעוני הצדדים לעונש :

4. לדברי המאשימה, לנאשם הרשעות קודמות. בשנת 2015 הוא הורשע פעמיים בבית המשפט, חרף גילו הצעיר. הנאשם הודה בהסעת תושב השטחים על אף שהיה מודע לכך. לנוכח המצב הביטחוני הקשה ומדיניות הענישה בגין עבירה זו, שומא על בית המשפט לגזור על הנאשם עונש מרתיע בדמות מאסר בפועל, אשר לא יפחת מ - 8 חודשים; מאסר מותנה; קנס כספי מרתיע ופסילת רישיון הנהיגה.

5. הסנגור טען, כי על אף מדיניות הענישה והמצב הביטחוני, כנטען, יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו, וכן את הסיכון שיצר הנאשם במעשיו לשלום הציבור. לדבריו, הנאשם, אשר פתח עסק, פנה לנאשם 1 - קבלן שיפוצים, בכדי שסייע לו בביצוען של עבודות. נאשם 1 הוא זה אשר הביא את אותו שוהה בלתי חוקי לעבודה. הנאשם חשד בכך, ואף שאל את נאשם 1 אודות האמור, אך נאשם 1 התחייב בפניו כי מדובר בתושב שטחים אשר ברשותו אישור שהייה ועבודה כדין בישראל, ואף הראה לו אישור עבודה כאמור. חטאו של הנאשם מסתכם בכך שלא דקדק ובדק את פרטי אישור העבודה שהוצג לו. הנאשם הסיע את התושב הזר ואף שילם לנאשם 1 את שכרו, ולכן לא מדובר בעבירה אשר בוצעה מבצע כסף. מדובר ברף החומרה הנמוך ביותר בעבירה זו, לא נובע מן הנאשם סיכון לביטחון הציבור והוא אף למד את הלקח והבין כי עליו לבדוק את ההיתרים בעצמו. הנאשם נפגע כלכלית ממעשיו ולכן ניתן להסתפק בענישה הצופה פני עתיד, דהיינו מאסר מותנה.

6. הנאשם הביע צער על כך שהגיע למצב זה ואף התחייב שלא להעסיק יותר שב"חים, ואף לבדוק ולדווח אם משהו לא יהא תקין. הנאשם הוסיף וטען כי ברצונו לבנות את עתידו ולהתפרנס, ואין לו שום כוונה לבצע מעשה שיפגע במדינה.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם כשיר לביצוען.

דין והכרעה:

8. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב

בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירות הסעת והעסקת שוהים בלתי חוקיים הינו פגיעה פוטנציאלית בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה, שכן המסיע והמעסיק אינו מודע עד תום לכוונותיהם האמיתיות של תושבי הרשות אותם מסיע ומעסיק.

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בתיק זה הינה ברף הנמוך. הנאשם הסיע תושב רשות, אשר נכנס לישראל ללא היתר כניסה או עבודה, דבר המלמד, לכשעצמו, על סיכון. עם זאת, לתושב הזר היה היתר עבודה בקו התפר, אשר אף הוצג לנאשם, על פי בקשתו. קיומו של היתר בידי התושב הזר מלמד כי עניינו נבדק על ידי גורמי הביטחון של מדינת ישראל ונמצא כי אין מניעה לכך. ניתן לומר, כי לנוכח העובדה כי התושב הזר החזיק ברשותו היתר מטעם גורמי הביטחון, אם כי מוגבל, יש בכך כדי לצמצם עד מאוד את המסוכנות הנובעת ממנו. הנאשם לא היה מעסיקו הישיר של התושב הזר, אשר הועסק על ידי קבלן השיפוצים - נאשם. הנאשם אף שאל ודרש האם ברשות התושב הזר היתר ונאשם 1 השיב בחיוב, ובכך הכשילו. אכן, אף על הנאשם עצמו מוטלת החובה לדרוש ולבדוק כל מי שמבצע עבודות בבית העסק שלו, לרבות קיומו של היתר כניסה ועבודה כדין בישראל. בכך נכשל הנאשם.

11. אשר לעבירת ההסעה, מאחר ועסקין בהסעה שלא כדין של תושב זר אחד, דהיינו בלא שהתקיימו במקרה דנן נסיבות מחמירות כמפורט בחוק הכניסה, עונשה המירבי על פי דין, הוא שנתיים. ראוי להדגיש: עסקין במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שעניינם נדון ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל** (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים כי חטאם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א). ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769. הגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, מתבקשת אף נוכח היותם, על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם.

מדיניות הענישה הנהוגה:

12. בית המשפט העליון ציין ברע"פ 3674/04 **מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12/02/2006), כי הלכת חטיב מורה:

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושג על עבריו חייב להלום את נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל העבריו הספציפי."

13. מדיניות הענישה הראויה בעבירה בה הורשע הנאשם היא מחמירה, וכוללת הטלת עונשים מרתיעים. זאת, נוכח פוטנציאל הסיכון הנובע ממנה ואף נוכח החשש שמא ארגוני טרור ינצלו פוטנציאל זה למימוש מטרותיהם בתוככי מדינת ישראל. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. רע"פ 7726/13 **מסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14); נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים אל תוך גבולות ישראל. לנאשם עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה. נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.
- ב. רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11); נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע שתי עבירות של הסעה שלא כדין (פעם אחת הסיע 3 שב"חים ופעם שניה 5 שב"חים). הוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- ג. בעפ"ג (מח'-לוד) 1671-09-13 **סאלח נ' מדינת ישראל** (1.12.13); התקבל חלקית ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של הסעת ארבעה שב"חים. בית משפט השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור בנוגע לעונש המאסר, והוא נידון לשנת מאסר בפועל.
- ד. עפ"ג (מח' ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל** (1.1.14); התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית משפט מחוזי הקל בעונשו והוא נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות.
- ה. ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (08.04.14); הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי ועוד. הנאשם הסיע שב"ח אחד. הנאשם, אשר לחובתו הרשעות קודמות, נדון לחמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

מן הדוגמאות לעיל ניתן ללמוד, כי הענישה נגזרת הן לפי נסיבות העניין והן לפי נסיבותיו של הנאשם. במקרים בהם בוצעו מספר עבירות דומות או שלנאשמים עבר פלילי הוטלו בדרך כלל מאסרים בפועל, וביתר המקרים עבודות שירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

14. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.
15. באשר לנזק אשר נגרם או היה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, הסעת שוהים בלתי חוקיים לישראל עלולה ליצור סיכון בטחוני ממשי, הואיל ואין המסיע יודע את זהותם וטבעם

של השוהים אשר אותם הוא מסייע, ואשר לא עברו את "המסננת הביטחונית" של הגורמים הרשמיים. במקרה שלפניי, העבירות אותן ביצע הנאשם לא בוצעו בנסיבות מחמירות, כהגדרתן בחוק הכניסה. הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי אחד בלבד, בתוך כפר מגורי הנאשם, לפני ואחרי עבודתו בבית העסק שלו. לכן, אף הנזק אשר היה צפוי ממעשיו, בהתחשב אף בעובדה כי עסקין בתושב זר שברשותו היתר עבודה במרחב התפר, אינו רב.

קביעת מתחם הענישה:

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם**, בנסיבות המקרה, בהיעדרן של נסיבות מחמירות, הינו בין חודש לשישה חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית צופה פני עתיד, לרבות קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

17. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם בן 25 לערך, אין ספק כי כל עונש קונקרטי יפגע בו, וודאי שעונש מאסר מאחורי סורג ובריה, כעתירת המאשימה, עלול לפגוע בנאשם פגיעה קשה ובלתי מידתית בנסיבות מקרה זה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו ובכך נטל אחריות על מעשיו, ואף הביע בפניי חרטה והבנה בדבר חומרת מעשיו ומשמעותם.

ג. **לנאשם, 2 הרשעות קודמות,** שלא בגין עבירה דומה, אלא בעבירות איומים, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד ברכב, בגין נדון למאסרים מותנים.

ד. עוד יש ליתן את הדעת, במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשיקול **הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם. במקרים כגון דא, מתחייבת החמרה בענישת המסיעים לשם הרתעתם ולשם הרתעת הרבים. על אף האמור, אינני סבור כי בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, כאשר עסקין בנאשם אשר לא היה מעסיקו הישיר של התושב הזר ואף ניסה לברר, אם כי לא כפי שהיה עליו לעשות, האם ברשותו היתר כדון, אינני סבור כי נדרשת במקרה זה ענישה חמורה, אך לשם הרתעת הרבים. התרשמתי כי הנאשם הבין והפנים את חומרת מעשיו ולכן אף הצורך בהרתעתו פוחת.

18. באיזון בין השיקולים השונים מחד, חומרת העבירה והסיכון הטמון בה, ומאידך, הודאת הנאשם ונטילת האחריות הכרוכה בכך, אני קובע כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ברף התחתון של מתחם הענישה; לצד עונשים נוספים הצופים פני עתיד, ולרבות קנס כספי, ולנוכח מהות עבירת ההסעה אף עונש של פסילה מותנית של רישיון הנהיגה (בהקשר זה אציין כי לא הוצג לעיוני גיליון הרשעותיו הקודמות בתעבורה של הנאשם).

19. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובהתחשב בכלל נסיבות העניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 1.11.16.

הובהר לנאשם כי באם לא יבצע את עבודות השירות כנדרש, יוחזר עניינו לבית המשפט אשר יהיה רשאי לדון מחדש ולהטיל עליו כל עונש שימצא לנכון.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך שנתיים החל מהיום, לא יעבור הנאשם עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ויורשע בגינה, בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 2,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב - 4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.8.16, והיתרה בכול 1 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד התשלומים יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ד. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של שנתיים מהיום את העבירה בה הורשע או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ו, 05/06/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט